

Cena 20 dinarjev

ZAKASNITEV »ČRNE AKCIJE«

Letos 73000 kvadratnih metrov asfalta

V razgovoru ob koncu maja nam je Ivo Poznik, predsednik sveta za gradbene in komunalne zadeve občinske skupščine dejal, da bo vrsta cest in ulic že junija oziroma julija dobila asfaltno preobleko. Ker se to ni v celoti zgodilo, smo ga spet povprašali, kdaj vendarle lahko pričakujemo realizacije letošnjega plana glede asfaltiranja, rekonstrukcije in obnove določenih cest in ulic na območju mestnega dela naše občine. Dejal je:

— Kakor sem omenil že v prvem razgovoru se nam je postavila po robu vrsta težav birokratske narave, ki pa jih želimo in moramo sprito no- vih predpisov spoštovati. Ker

pa se je pot okrog gradbenih dovoljenj, lokacijskih odločb, itd. itd., zavlekla bolj kot smo pričakovali, na terenu seveda še ni videti pravega uspeha — asfalta! Toda končno se stvarj tudi na terenu vendarle premikajo tako, kot vsi želimo. Rekonstrukcija Podmilščakove ulice, ki bo v celoti veljala 50 milijonov din, je v gradnji. Tudi Turnerjevo ulico ob soseski 6 bo vsak čas prekril asfalt.

Plan asfaltiranja in rekonstrukcije cest in ulic bomo v celoti izvedli tako kot sem vam povedal prvokrat. Da pa se ni začelo delati pravočasno, pa je več vzrokov. Eden izmed teh je preskromna zavzetost občinskih uslužben- cev, ki so morali poskrbeti za ureditev dokumentacije in vseh formalnosti okrog rekonstrukcije in vzdrževanja cest. Ta pot je po novih predpisih zelo zapletena in dolga, kar pa nikakor ne opravičuje tako dolgotrajen postopek. V resnici gre za premajhno odgovornost, ki pa je tako ali tako splošno znana.

Nihče ni odgovoren

V občinski upravi ni prave odgovornosti, kadar se lotijo nekega dela, ki ni izključno odvisno od njih. Da pa je to največkrat, mislim ni treba (Nadaljevanje na 3. strani)

Zakaj novi gospodarski ukrepi?

Povzetki iz razprave občinskega političnega aktiva

Bežigrad, julija. Na nedavnem razgovoru občinskega političnega aktiva, ki so se ga udeležili predsedniki krajevnih odborov, člani izvršnega odbora SZDL, občinskega odbora SZDL, občinskega komiteja ZKS in ZMS ter člani občinskega sindikalnega sveta, so razpravljali o napovedanih gospodarskih ukrepih in med drugim opozorili na nekaj specifičnih posebnosti, ki zadevajo predvsem gospodarstvo naše komune. V kratkem izvleku iz te razprave smo skušali strniti bistvena mnenja in pripombe.

BOZO KOVAC: Naš gospodarski razvoj je šel tako hitro naprej in družbeno ekonomski odnosi so se tako hitro razvijali, da je naš sedanji gospodarski sistem postal zanj močna ovira. Včasih je bil ta sistem potreben. Ena izmed neskladnosti, ki jih je prinesel naš gospodarski razvoj, je vsekakor zunanjetrgovinski režim in ves sistem gospodarskega sodelovanja v mednarodnem gospodarskem okviru. Naš domači trg je postal premajhen za kakršnokoli sodobnejšo proizvodnjo, za vsako veliko serijo, že za naše pojme. Tesnejšo povezavo s svetovnim gospodarstvom pa si je težko zamisliti, dokler pravzaprav niti ne vemo resnične vrednosti blaga, ki ga izvažamo ali uvažamo.

Za življenjski standard si cer ne bi mogli trditi, da se ni hitro razvijal. Vsi pa vemo, da smo nemalokrat potrošili veliko tega, kar se ni smo ustvarili. Spomnimo se samo velikanskega obsega potrošniških posojil, negospodarska izplačila osebnih dohodkov, in to neodvisno od produktivnosti itd. Problemi, ki sem jih navedel — in še nekateri drugi — terjajo, da postavimo v naši mednarodni menjavi stabilen devizni režim, enoten obračunski tečaj, in hkrati tudi enoten jezik za domačo in svetovno produktivnost dela ter enotna, v širši gospodarski prostor postavljena merila za delo doma.

Dr. inž. BORIS BERCE: »Posebno vprašanje je izvoz. Celoten sistem deviznega poslovanja je postal ne samo cika, če želimo iti v mednarodno menjavo, ampak popolna ovira. Upajmo, da bodo sedanji ukrepi izboljšali takšno stanje.

Karakteristično za nas je, da se je nam vedno izplačalo »izvažati« naše ljudi, izvažati naše usluge, našo pamet, kot pa jo prodajati na domačem trgu, kajti pri nas doma je na žalost kotirala bistveno manj.

FRANJO LESJAK: »Če gremo grobo skozi podjetja, lahko hitro ugotovimo, da nas je res preveč. Če hočemo govoriti o večji produktivnosti, je nujno, da energično posežemo v takšne probleme. Mnenja sem, da so v naših trgovskih podjetjih in v industriji še brezkončne rezerve. Doseči je tudi treba, da bodo naši izdelki v prvi vrsti kvalitetnejši, da se bo blago na trgu ponujalo samo po sebi. Takrat ne bomo več potrebovali 100.000 trgovskih potnikov...«

JOŽE POGACNIK: »Če pogledamo socialistične države, ki so skušale na nov način urediti svoje gospodarstvo, vidimo, da pravzaprav še do danes nimajo urejenega tega vprašanja. V Sovjetski zvezi 40 let po revoluciji še vedno razpravljajo, kako naj se meri vrednost, kaj naj se vzame za podlago itd.

Za Bežigradom ugotavljamo, da imamo na eni strani predelovalno industrijo, ki so jo pričeli rekonstruirati šele lani in bodo morda letos rekonstrukcije končali. Ta industrija je bila izredno zastarela. Tovarna Tuba, na primer, ima stroje, kupljene na Češkem, ki so bili amortizirani že leta 1928, kar pomeni, da so ti stroji stari več kot 50 let. Jasno je, da s takim strojem ne moremo biti konkurenčni in ne moremo doseči velike produkcije.

VINKO VRBEC: »Delovni ljudje se sprašujejo glede po- višanja cen in zvišanja oseb-

nih dohodkov. Opažam malo panike in mislim, da bo moral politični aktiv o tem spregovoriti. Mnenja sem, da ljudje z malimi zasluži ne delajo in ne morejo delati nobene panike, temveč ljudje z večjimi zasluži. Bomo to znali rešiti v naših organizacijah ali bodo potrebne neke sugestije družbenim organom v kolektivih, da to res nikamor ne pelje, da na primer neki direktor zasluži 300 do 400 tisoč dinarjev, neke v večjem podjetju pa 150—200 tisoč dinarjev. Resno bo treba misliti, kaj bo tu treba narediti.

MARKO KAMENSEK: »Mnenja sem, da bo reforma, ki bo izvedena letos, izredno težka. Težka za vse nas zaradi tega, ker imamo nekaj neugodnih elementov v nacionalnem gospodarstvu prav letos.

Druga stvar je število zaposlenih pri nas. Smo dežela z ogromnim številom zaposlenih, posebno še Slovenija. Če se prav spominjam, je v Sloveniji bilo že 1,9 človeka na eno plačo. Mislim, da se bomo morali Slovenci tudi počasi privaditi, da bomo živeli dva in pol človeka na eno plačo. S tem v zvezi se bo bistveno spremenila struktura osebne potrošnje. Prišlo bo do bistvenih sprememb in mnenja sem, da se bo nekoliko primitivizirala. Sanje človeka tako čez pol leta ne bodo več vrhunski televizor, frižider in vrhunski avto, ampak bomo tu šli precej nazaj.

DANICA JURKOVIČ: »Moramo se zavedati, da višjo produktivnost ne bomo dosegli s to zastarelo mehanizacijo. Težko je istočasno govoriti o zmanjšanju investicij. Dvigali smo osebne dohodke z usmeritvijo, da naj bi bil to stimulans za večjo produktivnost, mnogo bolj kot tehnična produktivnost dela. Pri tem pa vsega tistega, kar smo naredili, sploh nismo prodali ali pa leži v nedokončani proizvodnji.

BORIS ZIBERT: »Navajeni smo takšne spremembe narediti zelo hitro in čez noč preiti na drugi režim. Tako je bilo z nacionalizacijo, s podražitvijo artiklov široke potrošnje in to smo znali na hitro obrazložiti z usklajevanjem cen. Te obrazložitve so bile včasih dobre in so ljudje kmalu šli mimo tega. Ta sprememba, ki se pripravlja zdaj, pa se javno pripravlja že nekaj tednov. Najprej smo slišali govor tovariša Gligorova in posledica je bila, da že naslednji dan po raznih trgovinah ni bilo moč dobiti določenih stvari. Ljudje so pritisnili tudi v banke, dvigali denar itd. Mislim, da bi bilo bolje priti med ljudi s točnimi podatki in rezultati.

Inž. NADA PUPIS: »Postavlja se vprašanje povečanja življenjskih stroškov. Do tega bo verjetno prišlo, četudi še ne vemo, v kakšni višini. Govori se o nadomestilu za podražitev življenjskih stroškov.

Za Bežigradom skoraj 5000 avtomobilov

str. 6

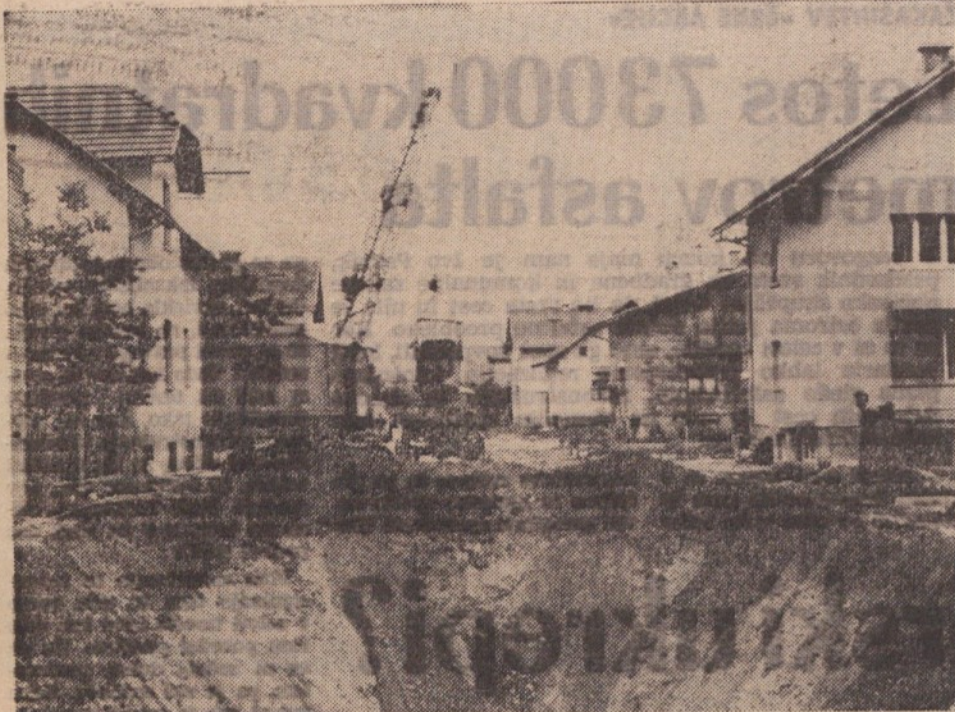
STANOVANJSKA STOLPNICA V SREDISCU OBCINE ob Titovi cesti dobiva dokončno obliko. Bežigrad iz meseca v mesec dobiva novo mestno podobo.

Razgovor z republiško poslanko Fani Perbil

str. 3

Cilj — tudi festivali

str. 4

GLAVNI ZBIRALNI KANAL ZA BEŽIGRADOM A 1 bodo letos zgradili do Ježice. Na sliki: v Grintovski ulici kopljejo za kanal sedem metrov globok jarek.

Nova mlekarina na Titovi cesti

S 1. julijem so na Titovi cesti 71 odprli prenovljeno mlekarino. Novi lokal je sodobno in prijetno urejen. Mlekarina je razdeljena na dva dela. V prvem delu prodajajo mlečne izdelke in kruh, v drugem delu pa je tudi nekaj manjših mizic, kjer gostje lahko dobijo hladen zajtrk. Če pa bo sanitarna inspekcija dovolila, bodo v tej mlekarini pripravljali tudi tople malice in kosila. Toplih večerij se jim ne bo izplačalo pripravljati, kar bi morali samo za to delo nastaviti več uslužbencev.

Stari lokal je bil že zelo dotrajan. Mlekarina je bila zelo majhna, velikost in lega prodajne mize ni bila primerna in tudi pod je bil že zelo izrabljen.

Sicer pa imamo v naši občini več mlekarin, od tega je vsaj polovica neprimernih. Zaradi tega so se odločili, da bodo vse te mlekarne postopoma obnovili.

M. D.

Ovire pri izdaji obrtnih dovoljenj?

Vsak mesec zaprosi povprečno po šest občanov za izdajo obrtnega dovoljenja. Pogoj za pridobitev dovoljenja pa je, da prosilec dokaže, da ima ustrezen prostor, kjer bo svojo obrt opravil. Do sedaj so na inspekciji dela izdajali potrdila o ustreznosti prostorov čeprav le-ti niso povsem ustrezali higienskim in tehničnim predpisom. Menili so, da bodo obrtniki pač med delom uredili svoje prostore.

Pokazalo pa se je prav obratno. Čeprav je inspekcija točno določila roke, do katerih bi morali obrtniki urediti svoje delovne prostore, večina obrtnikov ni storila ničesar in za higieno in tehnično varnost ne vložijo niti dinarja.

Novi temeljni zakon o varstvu pri delu pa zahteva, da ima vsakdo, ki bi rad začel

z obrtjo, najprej povsem urejene delovne prostore. Ker pa teh večina prosilcev nima, delovna inspekcija tudi ne more izdati potrdil, da so prostori vredni. To pa je velika ovira za izdajo obrtnih dovoljenj.

Želite imeti svojo delavnico?

Združenje investitorjev naj bi gradilo obrtniški center

Se pred reorganizacijo krajevnih skupnosti in servisov, ki so se večji del formirali v samostojna podjetja, so v krajevni skupnosti »Boris Kidrič« razmišljali o gradnji svojega obrtniškega centra. Ker pa je z reorganizacijo servisov ta ideja praktično postala neuresničljiva, ostala pa je lokacija v ta namen, prav tako pa je iz dneva v dan večja potreba po kvalitetnih obrtniških uslugah, odgovorni činitelji razmišljajo, kako bi to idejo vseeno uresničili.

Zemljišče, ki je bilo predvideno za servise, obsega 2.000 m² in se nahaja na vzhodni strani poslopja ljubljanske gasilske brigade. Lastnik zemljišča je krajevna skupnost »Boris Kidrič«, ki je pripravljena prostor odsto-

Zbiralnik A 1 letos končan

Zbiralni kanal A 1, ki so ga začeli graditi že leta 1959 pri Stadionu s priključkom na osrednji zbiralnik, ki poteka iz Šiške proti Savskemu naselju in naprej v Savo, bodo letos končno na našem območju dogradili do konca — do Ježice. V Grintovski ulici so delavci ponovno zgrabili za lopate. Veliki bager je začel kopati. Kakor nam je povedal Ivo Poznik, predsednik sveta za gradbene in komunalne zadeve pri bežigradski občinski skupščini, bo letos ta zbiralnik v celoti dograjen. Ta investicija je v mestnem merilu, kar za deva kanalizacijo, letos na prvem mestu. Mestni svet je tokrat prispeval 80 milijonov din, mestna kanalizacija pa 110 milijonov, kar bo zadostovalo za dograditev kanala do Ježice. Bežigradska občina je v minulih letih za ta zbiralnik prispevala 220 milijonov din, kar okroglo pomeni (participacija mesta in mestne kanalizacije), da nas bo ta glavni zbiralnik za Bežigradom veljal na okroglo nekaj več kot pol milijarde dinarjev, s tem pa je to vprašanje enkrat za vselej odpravljeno z dnevnega reda.

Figa in Štern

Nekoč je bilo kopališče. Pa ne samo kopališče, temveč tudi gostišče in »kampišče«. Vse skupaj se je imenovalo REKREACIJSKI CENTER V IZGRADNJI pa menda še ob Savi, da ja ne bi bilo pomote. Vse je padlo v premrzlo vodo. Gostišče je ostalo »kampišče« tudi in kopališče seveda tudi.

Gostilna cvete kakor je vreme, »kampišče« prav tako in kopališče nič drugače. No, pa kaj potem? Nič, čisto nič. Zakaj izgubljati besede?

Ker je kopališče pri Šternu slej ko prej naredilo v zadnjih desetih letih samo desetletni razvoj (glede na svojo starost) in nič drugega, torej ne moremo pričakovati od njega kaj posebnega novega. Toda če bi tako mislili, bi se zmotili. Da bi »poživili« kopanje — v kolikor sploh pride v poštev — so modri možje organizirali štehvanje. Če so doslej kopalci imeli čisto navadno figo od tega kopališča (glej pod sonce in lepo vreme, da o ležalnikih ne govorimo) imajo odslej še eno figo, tokrat za spremembo ali celo dopolnilo — originalno konjsko figo.

Da je na kopališkem prostoru na moč umestno prirediti konjske prireditve, čeprav imamo v neposredni bližini hipodrom, mislim ni treba posebej poudarjati.

Rekreacijska morala: Če človek hoče najti dlako v jajcu, jo pač najde. Pika.

šne obrti naj bi na osnovi pristopnih članov v to združenje našle v njem svoj prostor glede na zahteve in želje interesentov ter detajlnih načrtov za gradnjo centra bo šele moč pripraviti tudi finančni delež posameznikov, ki bo tako ali tako odvisen od obsega njihovih želja (velikost delavnice ali prostorov) itd.

Nova koristna pobuda je pred nami. Vsekakor zasluži tehtnega premisleka.

Prihodnje leto 40 000 prebivalcev?

V začetku julija je bilo za Bežigradom prijavljenih 37 tisoč 207 stalnih prebivalcev. Zraven tega je še približno 8.000 začasnih prijavljenih. Med stalno prijavljenimi je 18.910 moških in 18.897 žensk.

SOSEKA 6 OB TITTOVI CESTI nasproti bencinske črpalke dobiva končno obliko. Le kako bo z garažami za tiste, ki jih še nimajo, se bje ogorčena bitka, da ali ne, kot na kakšni televizijski oddaji.

PISMA BRALCEV

Kaj bo z vrtovi?

Tovariš urednik,

uporabnike vrtov ob Stadionu zanima, kakšna usoda še čaka te vrtove. Tolikokrat, kolikorkrat so bili že prekopani ti vrtovi, menda ni bila še nobena površina v Ljubljani. Prav zadnje čase pa so zopet pričele krožiti govorice o nadaljnji usodi teh površin. Govori se, da bodo vrtove že prihodnje leto preuredili v zelenico, potem se sliši, da bodo tu uredili parkirni prostor, drugi spet trdijo, da bodo prek teh vrtov uredili pešpot in tako dalje. Vse bi nas zanimalo, kakšna bo usoda vrtov in res bi nas veselilo, da bi dobili obvestilo pravočasno. Izognimo se stari navadi, da obveščamo zadnji čas, ali pa celo takrat, ko je že prepozno.

V. S., KOROSKA UL.

Kruh pod pultom

Tovariš urednik,

moje vprašanje ne bo dolgo, vendar menim, da bi odgovor zanimal pečino prebivalce krajevne skupnosti Stadion, vsaj večino gospodinj.

Zanima me, kako je mogoče, da v pekarni na križišču Posavskega ulice in Titove ceste ni moč dobiti kruha. V mislih imam dvočlanske štruce črnega domačega kruha, ki ga menda vozijo v to prodajalno kruha iz Šentjakoba. Sama sem doživela, da je avtomobil pripeljal dve polni košari tega kruha, ki ga gospodinja najraje kupujejo, ena košara pa je romala pod prodajno mizo. Zene, ki čakajo tudi po uro in še več na ta kruh, imajo pri taki prodaji kaj malo možnosti, da ga bodo tudi dobile. Res bi me veselilo, če bi lahko izvedela, za koga so vse tiste štruce pod prodajno mizo?

B. S., TITOVA C.

Kino ali džungla

Tovariš urednik,

v veliko zabavo mi je ogled filmov, ki jih predvajajo v Ljubljani. Posebno sem vesel, ko prično vrtni filme tudi v letnem kinu Bežigrad, saj človek mnogoraje sedi na svojem zraku, kot pa da bi se paril v zatohlih dvoranah. Izredno pa me moti obnašanje mladine v letnem kinu. Človek res ne ve ali naj gre ali ne, posebno če je na sporedu »kavbojka« ali kriminalka. Mladina podivja in ni miru tudi pred tistimi na ograji in

na strehi pokritega prostora, da ne omenjam tudi neslanih in čisto opolzkih pripomb, ki žal predstavljajo sestavni del »žargon« dela naše mladine. V bližini je postaja milice in uprava kina bi res lahko zaprosila službujočega miličnika, da bi napravil red in omogočil nam, ki smo prišli v letni kino samo zaradi filma, da si v miru ogledamo film, ki ga predvajajo tudi nam.

B. S., TITOVA C.

Telovadnica — kje si?

Tovariš urednik,

šolsko leto je končano. Dijaki so se razkropili po domovih in odšli na počitnice. Na skakali se bodo, da bo veselje. Toda čez dobra dva meseca se bo začela šola. In kaj bo s telovadnico v Savskem naselju? Vem, da je sedaj težko govoriti o telovadnici, ko zmanjkuje denarja celo za osebne prejemke prosvetnih delavcev. Vemo pa, da je odstotek otrok, ki imajo različne okvare zaradi premajhnega gibanja vse večji in večji. Ali bodo otroci tudi v novem šolskem letu še vedno telovadili po hodnikih šole Borisa Kidriča, telovadni učitelji pa jih bodo mirili, da ne bodo motili pouka v razredih?

A. Z. Savsko naselje

MED TEMELJNIMI NALOGAMI POSLANCA-STIKI Z ODBORNKI

Ob zadnjih volitvah v republiško skupščino so Bežigradjani zaupali svoje zastopstvo Fani Perbilovi, učiteljici iz Dola. V relativno kratkem času je že več ko desetkrat sedla v poslansko klop in po svoji vesti, znanju in prepričanju sodelovala v bogatih skupščinskih razpravah. V kratkem pomenku je za »Zbor občanov« med drugim povedala:

»Republiška skupščina je forum, ki obravnava tako široke zadeve, da so problemi manjših skupnosti, če niso ne vem kako pomembni, premajhni, da bi jih bilo vredno sprožati na republiški skupščini. Seveda pa s tem nočem reči, da ni problemov v majhnih teritorialnih enotah, ki jih ne bi bilo vredno temeljito obravnavati tudi na takem nivoju. Toda če bi vsak poslanec načel razpravo o majhnih, za njegovo področje sicer pomembnih stvareh, na republiški skupščini ne bi prišli nikamor.«

— Koliko je republiški poslanec zaposlen z delom v skupščini in v odborih?

»Ne bi rada pretiravala, vendar si še zdaleč nisem predstavljala, da bo toliko temeljitostna dela. Zadnje čase so sklici vse bolj pogosti, za razpravo pa je potrebno prebrati na kupe gradiva. Ker sem še mlada poslanka, moram včasih nekatere stvari

prebrati tudi dvakrat, saj mi vsa področja, o katerih razpravljamo na skupščini, niso enako in dovolj znana. Velikokrat se znajdem v veliki stiski s časom, vendar mi je doslej še vedno uspelo, da sem uskladila poklicno delo s častno funkcijo poslance.«

— Ali kljub temu, da ste kot republiška poslanka povsem zaposleni, še vedno poučujete?

»Letos sem še poučevala, prav tako želim poučevati tudi v prihodnjem šolskem letu. Po štirih letih se mi bo poslanski mandat iztekel, spet bom le učiteljica in nič več poslanka. Težko bi nadoknadila vse zamujeno, če štiri leta ne bi poučevala. In poučevanje je poklic, ki ga imam rada, zato se bom trudila, da bom tudi v prihodnjem letu učila. Vendar pa si želim nekoliko manj dela v šoli.«

— Občani pogosto ugotavljajo, da imajo republiški po-

slanci in seveda tudi zvezni poslanci vse premalo stika z občani in da jih ni niti na pomembnejše seje občinske skupščine. Kaj vi menite o tem?

»Verjetno si večina občanov niti ne predstavlja, kako naporno je biti poslanec. Ne samo, da je treba ure in ure presedeti na sejah, še več ur je treba presedeti ob gradivu. Za vsako razpravo posebej se je treba temeljito pripraviti, posebej še takrat, kadar nameravaš aktivno poseči v razgovor. Treba je zbirati dodatno gradivo in se v celoti posvetiti skupščinskemu delu.

Zgodilo se mi je, da je bila seja odbora isti dan kot je bila seja občinske skupščine, pogosto pa sem tudi tako utrujena, da ne pridem na sejo občinske skupščine. Vendar pa bo jeseni, ko bom že bolj domača v republiški skupščini in mi bo potrebno manj priprav, lažje prihajala na sejo občinske skupščine. Se vedno menim, da je stik poslance z občinskimi odborniki ena med temeljnimi nalogami poslance.«

— Kakšna je po Vašem mnenju razlika med občinsko in republiško skupščino?

»Razprave so v republiški skupščini bolj pripravljene. Ne zgodi se, da bi kdo posegel in skupaj z zavodom za urejanje zemljišč pognal papirje in dokumentacijo naprej tako kot bi bilo treba. Preko sveta javnosti sva se potem za to zavzela s tovarštem Luke žičem in sedaj končno lahko pričakujemo, da ne bo več zastojev.

J. V.

ZBOR OBČANOV

glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana-Bežigrad. Izhaja vsak mesec. Ureja uredniški odbor: Miran Blaha (predsednik), Janez Vinkler, Lojze Jakopič, Ančka Čerin, Jože Črnugelj, Niko Lapajne in Jože Vetrovec. Odgovorni urednik: Janez Snoj. Cena izvozu 20 dinarjev, letna naročnina 200 dinarjev. Tekoči račun pri NB 600-15-608-34. Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 41-I, Tiska CP Delo.

GARAŽE PROTI GARAŽAM

Zgodilo se je v neki soseski, da so nekateri lastniki avtomobilov že imeli garaže, drugi pa spet ne. Tisti, ki so že prej imeli avtomobile, so si pravčasno zgradili tudi garaže, ostali pa so jih morali puščati pod milim nebom. Ker pa je pri nas že splošna praksa, da si vsak kuje svoj standard po svojih močeh in zmožnostih, včasih pa tudi malo mimo — če se le da — bi tudi leti drugi prišli do svojih garaž. Toda, hop so rekli prvi, v vsesplošno korist bi postavljanje novih objektov v urbanistično (ne)urejeno sosesko pomenilo naravnost zločin zoper doraščajočo mladino, ki si želi prostor za košarko, nogomet, namizni tenis, skratka za rekreacijsko zeleni pas. Pa so se balinali vrli občani, balinali in kegljali z besedami, tisti z garažami proti garažam in tisti brez garaž za garaže. In, ker arhitekti ponavadi pri nas niso plačani od realizacije svojih projektov, temveč zgolj za svoje genialne ideje, so tej idealno (ne)urejeni soseski končno narisali še garaže. Ena tako ali tako ne bi veljala več kot 1.600.000 dinarjev, kar je za povprečen standard čez deset let praktično nujno (po njihovem mnenju).

No, in tako bodo, kakor vse kaže, vendarle zmagali lastniki garaž, ki so proti vsaki novi gradnji garaž, ker jih že imajo, in tako je menda tudi prav. Ja, kdo pa je mogel vedeti, pred tremi leti, da bo čez tri leta že vsak »ta druga« imel avto. In ali mora res prav vsakdo imeti garažo, če ima že avto? Tako nekako so zadnjikrat menili vročerkvni volivci na nekem sestanku v naši občini, nihče prav nihče izmed njih pa se ni spomnil — ko so si očitati svoje v milijonih različne standarde — da marsikdo (beri v Bežigradu) ne da samo nimajo avtomobilov in garaž, temveč preprosto žive v barakah...

In, kadar si slučajno delimo razna posojila, po kakršnikoli liniji že, najsibo po uradnih in namenskih natečajih ali pa samo po prednatečajih, morda ne bi bilo slabo, da za tako početje vedo vsi; lastniki garaž in vikendov, pa tudi barakarji, mar ne, tovariši!

N. LAPAJNE

ČAKAJ SE OB TITOVU CESTI SONČILO KANALIZACIJSKE CEVI, ne ve nihče točno povedati. Kaj ko bi jih prodali tja, kjer jih zares potrebujejo? Po toliko mesecih bi že bil čas, da jih odgovorni vsaj skrijejo, če jih že zares ni mogoče uporabiti.

JULIJ

ASFALT TUDI V TOMAČEVEM — Od Savske ceste skozi Tomačevo in Stožice do Titove ceste je zdaj sklenjen asfaltni krog.

Zakasnitev „črne akcije“

NADALJEVANJE S 1. STR.

posebej poudarjati. Stvari se odvijajo po načelih stroge administracije, kar pomeni, da uradniki drug na drugega čakajo. Novi predpisi za gradnje postavljajo pred njih vrsto formalnosti, ki so zvezane s težavami in komplikacijami. Na občini ni bilo nekega, ki bi vse te niti povezal in skupaj z zavodom za urejanje zemljišč pognal papirje in dokumentacijo naprej tako kot bi bilo treba. Preko sveta javnosti sva se potem za to zavzela s tovarštem Luke žičem in sedaj končno lahko pričakujemo, da ne bo več zastojev.

Kako izgleda to delo? V planu javne razsvetljave imamo, na primer, okrepitev vr-

ste svetlobnih teles v 20 ulicah. Gre za tipičen primer nepotrebne birokratske poti. Zavod za urejanje zemljišč mora za vsako ulico posebej vložiti posebno prošnjo, da dobi dovoljenje za okrepitev razsvetljave na tej in tej ulici. Določen oddelek na občini mora potem za vsako ulico posebej izdati posebno odredbo. Ta birokratska pot vzame lep čas, pa čeprav gre v resnici samo za montažo nekaj več svetlobnih teles v omrežju že osvetljene ulice! To mora razdražiti še tako mirnega človeka, mar ne? No, sicer smo pa te stvari sedaj končno razčistili. Za razsvetljavo je vse urejeno, za kanalizacijo tudi, na vrsti so le še ceste in ulice.

Dimičeva, Podmilščakova, Bežigradska...

Dimičevo ulico bodo začeli vsak čas pripravljati za asfaltno obdelavo, prav tako so že začeli pripravljati Podmilščakovo, pa tudi Bežigradska je tik pred zdajci. Hodniki ob Janševi in Parmovi so v delu. Potem so tu še Kurilniška, Ulica Prvoborcev, Komarova, Godeževa, Turnerjeva... skratka vse, ki po letošnjem planu pridejo v poštev za rekonstrukcijo ali asfaltno obdelavo.

IVO POZNIK, predsednik sveta za gradbene in komunalne zadeve občinske skupščine.

Letos bomo tako asfaltirali 73.625 kvadratnih metrov naših cest in ulic s povprečno širino sedmih metrov, da lje bomo položili 5.000 metrov novega osnovnega kanalizacijskega omrežja, 1.500 metrov osnovnih vodovodnih cevi in 276 novih svetlobnih teles. Razen tega bo v celoti dograjen zbiralnik Al, kakor smo napovedali spomladi.

Torej vse tiste ulice in ceste, ki naj bi bile asfaltirane pretežno junija in julija, kakor smo napovedali, bodo doživele svoj asfaltni dan mesec dni kasneje, vse ostale zahtevnejše (rekonstrukcija) pa najkasneje do jeseni ozioroma do konca leta.

ASFALTNÁ BIROKRACIJA

Denar za asfaltiranje po planu določenih cest in ulic imamo, toda luknje na njih slej ko prej kažejo, da nekaj ni čisto v redu.

»Kdaj bi že lahko vse asfaltirali, kakor smo se namenili, glede na dolžino vrvi, ki jo premoremo, toda novi predpisi!« tarna prekaljeni birokratič.

Novi predpisi zahtevajo popolno dokumentacijo, na kilograme papirja, štampiljk in podpisov, potem šele lahko začnemo. In prav je tako! Izkušnje s črni mi gradnjami so nas preveč veljale, da bi še naprej lahko vozili po starih kolovozih.

»Le po in prav, da tako mislite!« je takoj ZA naš presvetli Birokratič, toda zato bomo porabili dvakrat toliko časa. Papirji gor, papirji dol, kompetence na levo, kompetence na desno, potrditev, odobritev, ogled, dovoljenje, pristanek, lokacija, popravek... Seveda mojster birokratič kot navaden občan tudi preko lukenj, kotanj in luž vsak dan priplava v službo, pa vmes kolne in se pridruša nad novimi predpisi, ki zahtevajo vse ali pa pravijo — nič. Toda kakor hitro sedi za svojo pisalno mizo, »odbije« svojo nalogo, potem pa čaka, na višjo in nižjo instanco, da reče svoj da ali ne, potem pa spet mirno spi v topli zavesti, da je »po svojih močeh« naredil vse, kar se pač zaradi novih predpisov narediti da.

»Ha, ha, ha,« je nekoč »dejal« neki načelnik, ki je »deloval« v isti smeri.

Važno je torej, da za svojo plačo odbiješ svojo nalogo — v okviru kompetenc, vse ostalo pa te nič ne briga. In, če vsi delamo tako, potem je seveda formalnim obveznostim zadoščeno, stvari pa se premikajo naprej s polževim hitrostjo.

Nekako tako je z bežigradskimi ulicami in cestami in asfaltiranjem. Kdo bo »vrgel« na papir končni podpis? Zato pa raje papirji sem in tja, štampiljke gor in dol, saj gre vse tako ali tako v rok službe, ki se ponavadi konča ob dveh!

Zmeraj se pač mora nekdo najti, ki da svoj končni DA, ki za nekaj odgovarja. In, če gre za kolektivno odgovornost, se mora pač vsakdo za sebe potruditi, da vsaj tisti svoj del kompetence ekspeditivno žene naprej, ne samo za plačo, temveč tudi za določen delež odgovornosti do svojega dela. Kaj nam koristijo vse reorganizacije občinske uprave, če pa ni praktičnega efekta od takšnih sprememb?

Ali je res vseeno, da navadni občan in Birokratič mesec dlje plezata po luknjah do svojega stanovanja? Časi črnih gradenj so menda skoraj minili!

Ker doslej nismo čakali na terenu (črne gradnje), sedaj čakamo drug na drugega za pisalnimi mizami.

»Ha, ha, ha,« je še enkrat dejal tisti načelnik, ki k sreči ni več načelnik! Kdo ve, če pravzaprav ni imel tudi nekaj pravi?

N. LAPAJNE

Panorama Titove ceste

Bežigrajska magistrala — Titova cesta — je morda med najširšimi cestami v Ljubljani, kljub temu pa s prometnim režimom na tej cesti ne moremo biti zadovoljni. Smešno se sicer sliši, toda na poti nam je asfaltirani pas od Dimičeve ulice do Ruskega carja. Pa še z nečim ne moremo biti zadovoljni. Skoraj vsa križišča na Titovi cesti so brez ustreznih prometnih znakov, ki bi vozniku na stranski cesti napovedali križišče s cesto, ki ima prednost. Kakšna je Titova cesta danes in kakšna bo v prihodnjih letih, o tem smo se pomenili z referentom oddelka za notranje zadeve občinske skupščine Bežigrad Karlom Kumšetom.

— Da ne bomo postavljali najprej standardnega vprašanja — kaj je slabega, nam prosim povejte, s katerim odsekom Titove ceste ste najbolj zadovoljni?

● Vprašanje je skoraj odveč. Z odsekom od podvoza pri Bavarskem dvoru pa do zadnjega semaforja na križišču s Topniško cesto, skoraj nimamo skrbi. Skoraj pravim zato, ker še vedno čakamo, kdaj se bo našel denar, da bomo lahko uredili že planirano križišče Titove in Linhartove ceste, ki bo prestavljena tako, da bo tvorila z ulico Bežigrad in Titovo cesto pravokotno kri-

dnevu naštelj nekaj več kot 8.000 motornih vozil. Cesta je dovolj široka, da zmore ves promet in res ni nobene škode, če se mora počasnejše vozilo za kratek čas umakniti hitrejšemu na asfaltirani pas.

— Denimo, da sva prišla do Lampiča. Pa se za hip ustaviva pri kolesarjih. Če sem prav razumel, so vam prav oni na poti, da na Titovi cesti nista označena dva pasova?

● So in niso. Niso nam napoti toliko časa, dokler se ne odločimo za dva pasova v vsako smer. Takrat bomo primorani utrditi pas za po-

● Tu smo v ozkem grlu. Od Ruskega carja pa do Črnuškega mostu so prometne prilike nevzdržne. Cestišče je sicer letos dobilo novo asfaltno prevleko, manjka pa še vse ostalo. Cesta je skoraj enkrat ožja, na dobrih šestih metrih pa se drenjajo avtobusi, tovornjaki, trolejbusi, osebni avtomobili, motorji, mopedi, kolesarji in seveda tudi pešci. Še sreča, da na tem odseku ne beležimo vsakega teden vsaj enega mrtvega. Samo pogledite rob, ki se je naredil ob asfaltu! Vozitj se s kolesom je res smrtno nevarno. Samo pomislite, kako je poletil, ko kolesarji pritiskajo k Savi. Izogniti se nevarnosti ne bi bilo tako drago. Treba bi bilo samo odstraniti obcestne kamne in utrditi rob ob cesti in s temko plastjo asfalta bi dobili lepo kolesarsko stezo. Denar in spet denar...

— V tem ozkem grlu so še drug pasti za kolesarje, pešce, mopediste...?

● Kolikor hočete. Samo ogledajte si obračališče trolejbusa na Ježici. S prehodom za pešce še nismo rešili vsega.

— Skočimo naprej po štajerski vpadnici.

● Cestišče skozi Črnuče je in ni urejeno. Najnevarnejši prehod za pešce je pred Zadrugnim domom na Črnučah. Tudi tega mislimo zavarovati s svetlobnim znakom. Tu so še kolesarske steze itd.

— Da se povrnemo malo nazaj. Kako daleč pa je z rekonstrukcijo Titove ceste na Ježici?

● Odsek od Ruskega carja do Črnuškega mostu naj bi šel po novi trasi. Svoje prste ima vmes denar, ki ga nikoli ni dovolj. Letos ne bo nič, morda bodo to cesto uredili v prihodnjih letih.

— Po dolgem in počez smo prekrizali Bežigrajsko magistralo. Zanimalo nas bi, kaj menite o varnosti na vsej dolžini Titove ceste?

● Mislim, da je cestišče primerno za hitrost, ki jo predpisuje novi zvezni zakon o varnosti prometa. Postavili smo tudi znake za omejitve hitrosti. Hitrost v smeri do križišča s Topniško ulico urejuje »zeleni val«. Takoj za semaforjem smo omejili hitrost v skladu z zakonom na 60 km na uro, pri vstopu v »ozko grlo« na Ježici pa na 40 kilometrov na uro.

— Ali je na Titovi cesti veliko prometnih nesreč?

● Lani jih je bilo nekaj več kot sto, največ na križišču s Topniško ulico (31), precej pa tudi na križišču z Linhartovo cesto (24) in v »ozkem grlu« na Ježici (20). Skupno smo lani zabeležili na tej cesti eno nesrečo s smrtnim izidom, 10 ljudi pa je bilo huje in 13 lažje ranjenih. Vzrok je v glavnem nedisciplinirana in prehitra vožnja. Samo pogledajte, kako drvi nekateri po cesti. Milčnik ni vsemogočen in ne moremo si vteptati v glavo, da s tako vožnjo nosimo na prodaj tudi svojo glavo, če že na tujo ne mislimo.

— Pa morda še eno vprašanje: so stroški za vzdrževanje ceste veliki?

● Verjetno mislite na jame v cestišču, ki so redna posledica zime. Stroškov za popravilo ni malo, pa vendar jih je precej manj, kot na drugih cestah. Tlakovano cestišče je zelo odporno, pa tudi cesta je bila grajena zelo solidno. Kolikor pokvari zima, lahko pred turistično sezono popravimo. Toliko denarja se vedno najde.

V. SMOLE

KRIZIŠČE TITOVE IN LINHARTOVE CESTE je zaključek najlepše urejenega dela bežigrajske magistrale.

NA KRIZIŠČU Z OMAHNOVO ULICO v Stožicah bodo postavili svetlobni signal. Prehod za pešce je označen, semafor pa naj bi opozarjal voznike na večjo previdnost, saj prečka tamkaj cesto mnogo šolskih otrok.

● V bežigrajski občini imajo registriranih 4.780 motornih vozil. Letos so registrirali 750 novih avtomobilov in motociklov. Eno vozilo odpade na vsakih 8 prebivalcev. Približno 6.000 Bežigračanov ima voziško dovoljenje.

zišče. Sedanje križišče z Linhartovo cesto je samo začasno, kdaj pa se bomo lahko zapeljali skozi novo križišče, res ne vem povedati. Mislim, da sem s tem odgovoril že na vaše naslednje vprašanje.

— Uganili ste. Prosim vas, potujmo naprej proti severu...

● Od zadnjega semaforja je vse cestišče tlakovano do Dimičeve ulice in tu je cesta že enopasovna. Na isti širini ceste smo torej izgubili pas za počasnejša vozila. Od Dimičeve ulice pa do Ruskega carja imamo na obeh straneh dobre tri metre široko asfaltirano stezo. Zakaj tudi tu nimamo dveh pasov v obe smeri? Veste, cestni ustroj pod asfaltno prevleko ne bi zdržal počasnejših vozil, med katerimi je največ težkih tovornjakov, saj bi cesto prej kot v treh letih uničili. Za kolesarje je pot vsekakor preširoka, toda če označimo pas za kolesarje, smo v stiski s prostorom za ostala dva pasova, in kot rečeno, tudi ustroj desnega pasu za počasna vozila ne bi prenesel takih obremenitev. Menim, da za sedanji promet na štajerski vpadnici to še ni tako kritično. Ob štetju v minulem letu so tu v enem

časnejša vozila, za kolesarje pa bi po mojem mnenju prav lahko našli prostor na pločniku, ki je vzdolž vse trase dovolj širok.

— Bi se odpeljali dalje?

● S cesto, razen omenjenih problemov, nimamo novih težav vse do križišča z Omahnovo ulico. Prehodi in ostale obeležbe na cesti so narejene, omenim pa naj veliko pomanjkljivost domala vseh križišč. Redkokje boste na stranskih cestah našli prometni znak, ki napoveduje križišče s prednostno cesto. To je velika in zelo nevarna pomanjkljivost, toda takih znakov manjka skoraj petdeset, postavitev vsakega pa velja skoraj trideset tisočakov.

Smo pred križiščem z Omahnovo ulico, kjer je obeležen prehod za pešce. V bližini je osnovna šola in mnogo otrok prečka tu Titovo cesto. Naše opozorilo bo verjetno rodilo sadove, saj pričakujemo, da bodo kmalu postavili na tem križišču svetlobni znak, ki bo voznike opozarjal na prehod za pešce. To bo verjetno preprečilo marsikatero nesrečo.

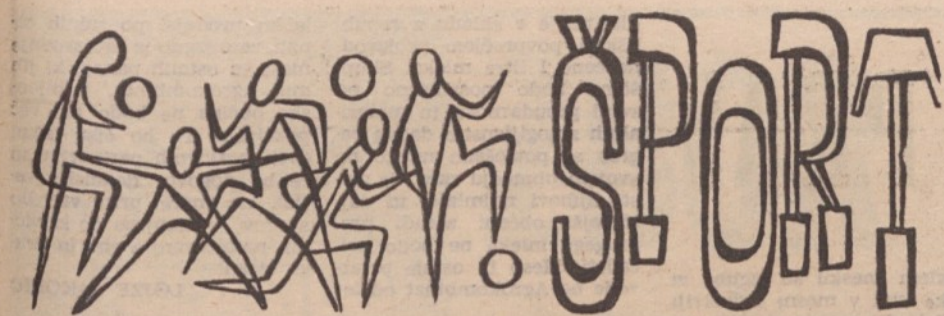
— Hiša naproti Ruskega carja nekam preveč stoji na cesti?

OZKO GRLO — Odsek Titove ceste od Ruskega carja skozi Ježico sodi med najbolj neurejene odseke zvezne ceste števil. 10 od avstrijske do italijanske meje.

NEVARNA STRMINA — Klanec na Ježici brez pločnikov in kolesarske steze je še zlasti v poletnih mesecih, ko množice kolesarjev hitijo na Savo, poln nevarnih pasti za voznike in pešce.

„Prijetno presenečen sem ...“

Razgovor z novim sekretarjem občinske zveze za telesno kulturo Janezom Pavčičem

Vse večji razmah telesne kulture v naši občini je že zdavnaj prešel okvire povsem amaterskega dela in potreba po stalnem sekretarju na občinski zvezi za telesno kulturo je bila vse večja. Na razpis občinske zveze se je kot prvi prijavil naš znan dolgoletni vrhunski športnik, atlet in smučar Janez Pavčič in s 1. junijem tudi nastopil službo. Pustili smo ga, da se je malo sudačilo, kar mu seveda ni bilo težko in po prvem mesecu njegovega dela na naši občinski zvezi smo ga povabili na kratek razgovor.

Kakšni so vaši vtisi sedaj, ko ste že mesec dni tu pri nas in kakšno je vaše mnenje o telesni kulturi v naši občini?

● Ker stanujem že od 1959. leta za Bežigradom, mi telesna kultura v naši občini ni bila neznanka, vendar moram priznati, da sem bil ob prihodu, ko sem se malo bolje seznanil z delom in stanjem na tem področju zelo prijetno presenečen. Kot razmeroma »star« športnik in športni delavec sem prepoznal dosti krajev, toda menim, da ste za Bežigradom ubrali edino pravilno pot, ko ste se oprijeli smeri: telesno vzgojo v šole in podjetja. Nemogoče je pričakovati, da bodo osnovne telesno-vzgojne organizacije odigrale v celoti svojo osnovno nalogo — telesno vzgajati človeka od pionirja do starejšega člana, kajti društva in klubi so več ali manj specializirani za posamezne panoge. Predvsem šole, ki pa je tista, ki mora dati osnovno telesno izobrazbo otrokom, naši mladinci, nadejati pa je treba s tem v podjetjih, kjer se mladina po končani šoli zaposli. Za Bežigradom je bilo v tej smeri dosti storjenega in tudi v prihodnje se nam odpirajo še lepše perspektive. Seveda se bodo morali vključiti v to široko akcijo še drugi činitelji kot na primer zdravstvo, šolstvo, sindikati in sploh vse množične organizacije, kajti telesna zmogljivost človeka in skrb za njegovo zdravje je stvar vseh in ne samo zveze za telesno kulturo.

— Ali menite, da se za telesno kulturo v naši občini daje dovolj finančnih sredstev. Ali je dovolj razumevanja pri tistih, ki o tem odločajo?

● Spet moram načelno odgovoriti pozitivno: 12 milijonov din, kolikor jih je skupnost dala za telesno kulturo v naši občini, ni malo in bo v glavnem zadostovalo za skromno in pametno gospodarjenje na področju telesne kulture. Ker v občini nima

mo visoke kvaliteten športnikov ali klubov ki bi imeli prevelike apetite po denarju, sem prepričan, da bodo ta sredstva padla na rodovitna tla in da bodo naši občani to tudi občutili. Pri sredstvih pa pogrešam vsaj manjši znesek za gradnjo manjšega športnega objekta in pa sredstva za vzdrževanje in adaptacijo že obstoječih objektov, ker so nekateri v precej revnem stanju. Število prebival-

JANEZ PAVČIČ

stva pri nas za Bežigradom hitro narašča, z objekti pa smo precej za ostalimi občinami.

Razumevanja za razvoj telesne kulture je na občini dovolj. Tako predsednik občinske skupščine in drugi odločujoči ljudje, gledajo na razvoj telesne kulture povsem pravilno, strinjajo se s koncepcijo naše zveze za telesno kulturo, da je treba telesno vzgojo posredovati našim mladim in vsem našim občanom, da je treba gojiti prvenstveno osnovno in množično telesno vzgojno dejavnost, iz te pa naj rastejo vrhunski posamezniki in moštva. Nasprotujejo pa kakršni koli umetni, prisilni tvorbi raznih moštev, za dosego rezultatov za vsako ceno.

Omeniti moram tudi funkcionarje zveze in predvsem predsednika Silva Čebulja. To so izredno delavni, strokovno vsestransko razgledani ter pri svojem težkem in odgovornem delu složni ljudje. Ob takšnih ljudeh ne bo težko delati, seveda pa se bom moral kar potruditi, da bom opravičil njihova pričakovanja.

— Kaj priporočate bralcem »Zbora občanov«?

● Vsi naj bi dokončno z razumevanjem gledali na telesno kulturo in telesno vzgojo in le-to nehalo mešati s kvalitetnim športom. Danes stremimo zlasti za tem, da svoje otroke vzgajamo umsko in smo vsi ponosni, če naš otrok zna dva tuja jezika ali pa je odličen matematik. Premalokrat pa pri tem pomislimo, da naš otrok telesno ni dovolj razvit in da mu morda vsa učenost nikdar ne bo koristila, ker mu to ne bo dopuščalo njegovo ravno telesno stanje. Dajmo našim otrokom, naši mladini čim več gibanja v svežem okolju (ne v telovadnicah) in telesnih vaj, otrok naj teče, skače, naj se igra z žogo, naj

smuča in plava kajti samo tako bomo obdržali našo mladino zdravo, fizično in umsko sposobno za visoke dosežke, ko bodo prišli na delovna mesta. Seveda pa tudi starejši ne smemo zanemariti telesne vzgoje, kajti le gibanje, telesna vzgoja v pravem pomenu besede, nas bo ohranila krepke in sposobne opravljati svoje dolžnosti do visoke starosti.

Med najboljšimi v Sloveniji

Odbor za jugoslovanske športne igre pri zvezi za telesno kulturo Slovenije je razdelil nagrade in priznanja najboljšim občinskim zvezam za telesno kulturo, kjer so v preteklem razdobju napravili največ pri razvoju telesne kulture. Bežigrajska zveza za telesno kulturo je med desetimi najboljšimi v Sloveniji in je prejela posebno diplomu.

Kolesarska dirka v Dolu

Krajevni odbor ZB Dol bo priredil 18. julija z ostalimi organizacijami v Dolu proslavo 20. letnice osvoboditve združeno z razvitjem prapora. Na sporedu bo tudi zanimiva kolesarska dirka za »Memorial Jožeta Zajca«. Start (in cilj) bo pri združnem domu, kolesarji pa se bodo potle spustili po novi asfaltirani zasavski cesti iz Dola do vasi Ribče in nazaj do Crnuče ter zopet na cilj v Dol.

Dirka bo odslej vsako leto v spomin na predvojnega kolesarja in partizana Jožeta Zajca iz Vidma pri Dolu.

Pred vojno je bilo v Dolu precej kolesarjev, ki so imeli sprva svoje društvo v Beričevem, imenovalo pa se je KD Bistrica. Pozneje so vsi skupaj nastopali za KD Zarja v Polju, nato pa so posamezni dirkači nastopali za KD Ljubljano, Savo in Hermes. Poleg Zajca, ki je najdlje zdržal za krmilom, so iz Dola in Beričevega takrat dirkali še Špenko, Zupančič, Grad, Bregar, Ogrin, Loboda, Jagodic, Velepček in oboje Jermans. Po osvoboditvi je domači Partizan skušal nadaljevati tradicijo v tem športu, ven-

KOŠARKA

Mladinke Ježice: 5. mesto v SRS

Na republiškem košarkarskem prvenstvu za mladinke, ki je bilo 26. in 27. junija v Mariboru, so se igralke Partizana Ježice uvrstile na 5. mesto.

Letošnje republiško prvenstvo je pokazalo, da so nekateri klubi le pristopili k resnemu delu z ženskimi ekipami. Plod teh prizadevanj je bil viden na vseh tekmah mariborskega turnirja, ki je bil gotovo najbolj kvaliteten do sedaj. Mnogo je k temu pripomoglo to, da so tudi letos smele nastopati igralke, ki nastopajo kot mladinke v članskih ekipah.

Ekipa TVD Partizan Ježice je v konkurenci devetih ekip zasedla peto mesto. Ker je ekipa zelo mlada (nastopile so tri mladinke in devet pionirk) predstavlja peto mesto velik uspeh. Ekipo je sestavljalo 6 igralk članske ekipe in 6 igralk mladinske ekipe. Čeprav je na letošnjem prvenstvu glavno breme ležalo še na igralkah članske ekipe, so mladinke na tekmah z lažjimi nasprotniki dokazale, da poznajo že mnoge skrivnosti košarkarske igre, manjka pa jim izkušenosti, ki na tekmovalnih odločah. Ker bodo vse igralke še tri leta nastopale v mladinski konkurenci, bodo z marljivimi treningi lahko dosegle še večje uspehe kot letos.

Najboljša igralka in najuspešnejša strelka jeziške ekipe na turnirju v Mariboru je bila Neva Podreka, poleg nje pa so se odlikovale še Dunja Bogunič, Vida Oven in Nada Mavec. Sicer pa so za barve Ježice nastopale: Neva Podreka, Nada Mavec, Dunja Bogunič, Vida Oven, Sonja Plevnik, Olga Levstek, Marija Oven, Marica Benček, Miha Zusi, Olga Kušar, Marjeta Lupše, Majda Hrovat in Sonja Zatlje. Rezultati tekem: Triglav : Ježica 57:11, Ježica : Slovan II 38:19, Ježica : Olimpija 36:32, Jesenice : Ježica 35:24.

Mednarodna tekma

Ježica : GAK 40:37

Gledalci, igralke in prizadenci funkcionarji Partizana na Ježici so zadovoljni zupustili igranje po prvi mednarodni tekmi s štajerskim prvakom ekipo GAK iz Grada. Gledalci so uživali v zanimivi in vseskozi enakovredni borbi, igralke so bile vesele prve mednarodne

zmage, funkcionarji pa zadovoljni, ko jim je popolnoma uspela do sedaj najbolj privlačna prireditev na Ježici.

Domačim igralkam se je poznalo, da doživljajo mednarodni krst. Začele so zelo nervozno, poleg tega pa jim je na začetku zaradi močnega veira zatajilo glavno orožje — strel od daleč, gostje pa so jim vsilile svoj počasen način igranja. V drugem delu igre so domače igralke pričele igrati mnogo hitreje in prednost gostij ne samo izenačile, temveč pridobile tudi nekaj točk prednosti. Vodstvo so obdržale do konca in si priborile zaslužen zmago.

Najboljše igralke domače ekipe so bile Meta Kovič, Dunja Bogunič in Neva Podreka. Pri gostjih pa je bila najboljša večkratna avstrijska državna reprezentantka Bouvier. JEŽICA: KOVIČ 14, SUBELJ 4, STRAZISAR, M. OVEN 6, BOGUNIC 3, PLEVNIK, PODREKA 6, HVASTJA, KUSAR.

GAK: BOUVIER 12, JENTIL 13, ELFENT, HARING 2, ARENBEGGER 3, ULJ 7, ZETHNER, BRUMER, SCHLAMHOFER.

20 let športa na Ježici

Pred nedavnim je TVD Partizan Ježica izdal lično brošuro z naslovom »20 let športa na Ježici«, kjer je opisana bogata športna preteklost Ježice. Brošura je zelo lepo in zmotno urejena ter opremljena s fotografijami. Opisuje delovanje posameznih športnih zvrsti, v katerih je v letih od 1945 do 1965 delovala mladina tega področja. V brošuri so omenjeni številni posamezniki in ekipe, ki so v tem obdobju uspešno nastopali v ožji domovini, pa tudi v inozemstvu, saj so se udeležili številnih državnih prvenstev in celo svetovnih prvenstev. Na vseh tekmovalnih so častno zastopali barve Ježice.

Bežigrajska tekmeča na vrhu

V medobčinski (nekdanji okrajni) košarkarski ligi članskih moštev sta na vrhu razpredelnice bežigrajski ekipi Stadion in Partizan Ježica. Oboji računajo, da se bodo uvrstili v II. republiško ligo. To tudi zaslužijo, saj so igralci obeh moštev pokazali precej košarkarskih veščin. Posebno zanimivi sta bili tekmi med Stadionom in Ježico. Na Ježici so za las zmagali domačini 40:39, v povratni tekmi pa so zmagali košarkarji Stadiona 51:36. Moštvo Stadiona je za zdaj tudi na čelu razpredelnice.

STADION	6	5	1	397:235	10
JEŽICA	6	5	1	313:237	10
SENTVID	6	2	4	212:276	4
PKK	6	0	6	192:366	0

Uspeli nastop v Mostah

Ko je moščanski Partizan priredil akademijo v počastitev 20. obletnice osvoboditve, so tudi letos povabili telovadce bežigrajskega Partizana, s katerim že nekaj let uspešno sodelujejo. Letošnje bežigrajsko zastopstvo je bilo prav številno, saj so sodelovali člani in mladinci, ki so nastopili na treh orodjih mladinke pa so pokazale svoje znanje na dvovišinski bradli in v partnerju. Vsi so za svoje vaje poželi obilo aplavza. Ob koncu se je Bežigrajanom za uspele nastop zahvalil predsednik domačega Partizana in jih povabil na izlet v Kranjsko goro. G. S.

11.000 tekmovalcev na šolskih športnih igrah

Na zaključni prireditvi, ki jo je pripravila občinska zveza za telesno kulturo, so razdelili nagrade in priznanja šolam, ki so tekmoval v počastitev 20. obletnice osvoboditve in dneva mladosti. Nastopilo je vsega 211 ekip osnovnih šol in 150 ekip srednjih šol. Vsak učenec je nastopil približno dvakrat, srednješolci pa po trikrat. V celotnem tekmovalstvu so bile najuspešnejše šole dr. Vita Kraigherja in Danile Kumar (Stožice), pri srednjih šolah pa Iskra in Center strokovnih šol.

Množično zastavljeno delo na bežigrajskih šolah je vsekakor pravilna pot pri usmerjanju mladine in njeni vzgoji, zlasti še ker so se posebno na nekaterih šolah za tekmovalni pripravlili.

Vrstni red — osnovne šole: 1. Danile Kumar Stožice, 2. dr. Vita Kraigherja, 3. Mirana Jarca, 4. Borisa Kidriča, 5. Maksa Pečarja Crnuče, 6. Dol.

Šole II. stopnje — mladinci: 1. Iskra, 2. Center strokovnih šol, 3. Gradbeni šolski center, 4. PTT šolski center, 5. Gimnazija. Mladinke: 1. Center strokovnih šol, 2. Gimnazija, 3. PTT šolski center.

Največ uspehov za strelce »Tabora«

Na občinskem prvenstvu v streljanju so pobrali največ prvih mest tekmovalci SD Tabor z Ježice. V streljanju z vrha puške je nastopilo sedem članskih ekip. Vrstni red: 1. Tabor Ježica 1.253 krogov, 2. Heraj Vite Crnuče 1.190, 3. Tabor 1.143 krogov. Pri mladincih in strelci z Ježice, pri članicah pa so bile najboljše tekmovalke SD Heraj Vite Crnuče. V tekmovalni zvezi je zmagal pri članicah Janez Oven, pri mladincih Gabrijel Prečanec, pri članicah pa sta bila najboljša Vinko Snoj pri članicah in Gabrijel Oven, pri mladincih (vsi SD Tabor).

JULIJ

MLADE ŠAHISTKE SPET NAJBOLJŠE V SLOVENIJI — Na republiškem šahovskem prvenstvu osnovnih šol je letos spet zmagala pri starejših pionirkah ekipa osnovne šole Danile Kumar iz Stožic, pri starejših pionirjih pa ekipa osnovne šole Boris Kidrič iz Savskega naselja. Predsednik bežigrajske občinske skupščine Jože Pogačnik je čestital zmagovalcem in jim izročil darila občinske skupščine.

ODBORNIKI SO IMELI PRAV

Odnos »Agrokombinata« – proizvajalec: Ljubljana – potrošnik razčiščen

Sredi marca letos je uprava ljubljanskega »Agrokombinata« vsem petim ljubljanskim občinskimi skupščinam dostavila poročilo o bilanci podjetja za poslovno leto 1964 in poleg obvestilo, da na podlagi dogovora in sporazuma s predsedniki občinskih skupščin pokrijejo poslovno izgubo iz leta 1964 v znesku 362.957.153 din in razliko v ceni mleka iz leta 1963 v znesku 162.679.227 din, kar je skupaj 525.636.380 din. Navedeni znesek naj bi pokrili 50% republiški sklad skupnih rezerv preko občinskih skladov skupnih rezerv. Priložen je bil tudi razdelilnik rezerv. Priložen je bil tudi razdelilnik, koliko naj bi prispevale posamezne občine, naša bežigradska npr. 50 milijonov din, ki je bil sestavljen po kriteriju potrošnje proizvodov »Agrokombinata« na področju posamezne občine.

Zanimivo je, da so bile seje vseh petih ljubljanskih občinskih skupščin skoraj v istem času in da so odborniki vseh petih skupščin, vključno z matično občino Moste-Polje, po žolčni in ostri kritični razpravi odločili pokritje izgube. Ko je za naslednje seje uprava »Agrokombinata« odbornikom preskrbela dodatna poročila je na sejah odgovarjal na vprašanja in pojasnjeval predstavniki »Agrokombinata«. Odborniki so pristali na plačilo, toda z odločnim dostavkom, da je to poslednjič.

Kaj je odborniki motilo in jih tako hudo vrglo s tira? Da dogovor samih predsednikov se ne more biti obveza za skupščino; da je »Agrokombinat« zahteval kritje poslovne izgube, ni pa skupščine obvestil, kaj in koliko je ukrenil že sam kolektiv za saniranje slabega stanja; da so razen perutninske proizvodnje nerentabilne vse dejavnosti in naj plačajo ljubljanske skupščine izgubo celo družbene prehrane za delavce podjetja; da je izredno veliko število administrativnega kadra, številna uprava, slaba organizacija dela, slabo gospodarjenje itd. itd. Odborniki so pokazali še na veliko konkretnih slabosti, med katerimi so bili tudi za la se privlečene in nad polovico takšnih za katere ne more odgovarjati »Agrokombinat«, ampak so to slabosti jugoslovanskega kmetijstva. Toda naj bo tako ali tako: žolčne, ostre, kritične, pa tudi krivične obtožbe odbornikov so imele izredno pozitivne posledice. Sam kolektiv je odločno začel čistiti svoje vrste in napake, z istim namenom pa se je sprožilo kolesje aparata do republiške skupščine, ki je v »Agrokombinat« poslal komisijo poslanec, nato pa je v prisotnosti te komisije, predstavniki »Agrokombinata« in predsedniki vseh petih ljubljanskih občinskih skupščin, razpravljala o tem še komisija za družbeni nadzor republiške skupščine.

Povzetek ugotovitev

»Agrokombinat« je v letu 1964 razpolagal s 11.450 milijoni din aktivnih osnovnih sredstev in 3.616 milijonov din obratnih sredstev. V vseh dejavnostih kombinata je bilo v tem letu povprečno zaposlenih 2.115 ljudi. V letu 1964 je podjetje med drugim proizvedlo: 3.279 ton žita, 6.837.000 litrov mleka, 3.858 ton pitane goveda, 2.691 ton prašičev, 1.035 ton perutnine, 6.493.000 jajc, 6.784 ton mesa, 3.810 ton mesnih izdelkov, 45.816 ton močnih krmil. Bruto vrednost proizvodnje je znašala 27.160 mi-

lijonov din, po odbitku internega prometa je znašal celotni dohodek po plačani realizaciji 15.178 milijonov din. V letu 1964 so izvozili za 4.221.000 dolarjev, od tega iz lastne proizvodnje kombinata 2.239.000 dolarjev, neto-produkta je kolektiv ustvaril za 1.858 milijonov din, osebnih dohodkov pa je bilo v breme plačane realizacije izplačanih 1.688 milijonov din. Po zaključnem računu je organizacija v tekočem letu izkazala tristo dvainšestdeset milijonov 957.000 din izgube, medtem pa je služba družbenega knjigovodstva na osnovi revizije korigirala tekočo izgubo na 735.385.000 din. Glede na celotni dohodek predstavlja izguba okoli 5,0%.

V danih tržnih pogojih, ko so cene krmnih žit v Jugoslaviji nesorazmerno visoke glede na živinorejsko proizvodnjo, dosega boljše ekonomske rezultate podjetja, ki imajo v svoji proizvodnji v večji meri zastopana žita in druge rastlinske tržne proizvode. Zaradi nesorazmernega porasta cen krmne in druge živinske krme ter telet za pitanje v drugi polovici leta 1964, se je ob relativno počasnejšem naraščanju cen živin poslabšala rentabilnost proizvodnje v živinoreji. V strukturi kmetijske proizvodnje Agrokombinata pa 90% vrednosti predstavlja živinoreja.

Relativno višje cene krmil v Sloveniji skuša kolektiv nadomestiti z boljše tehnologijo pitanja živine, ki je usmerjena v visoko produktivnost dela in optimalni izkoristek krme. V tem pogledu je kolektiv doslej dosegel za naše razmere odlične rezultate, ki so enaki ali blizu tovrstnim uspehom v razvitih deželah. Ni pa mogoče pričakovati, da bo kolektiv samo z izboljšanjem tehnologije kompenziral neugodne odnose cen reprodukcijskega materiala in finalnega proizvoda v živinoreji. Kljub temu se njihova razvojna služba še nadalje prizadeva, da bi našla in vključila v obrok cenejše komponente močnih krmil, s katerimi bi dosegli še boljše ekonomske rezultate.

Večje zemljiške površine, ki bi zagotovile večjo proizvodnjo žit, bi živinoreji kombinata koristile le, ker bi ji omogočile manjšo odvisnost od ekstremnih nihanj cen krmil na trgu, zlasti v obdobjih, ko se te šele formirajo. Zmotno pa je pričakovati, da bi se pitališča lahko okoristila s cenejšo domačo krmo, ker bi se v odnosih med poljedelskimi in živinorejskimi obrati morali uveljavljati obračuni na podlagi tržnih cen, ki se v SR Sloveniji oblikujejo običajno na bazi pariteta Novi Sad, povečane za prevozne stroške.

Skoraj polovico izgube kombinata odpade na Mesno industrijo Zalog in obrat Maloprodaja. K njihovi izgubi so v znatni meri prispevale neurejene cene mesa ter nizke marže, prav tako pa tudi zastarelost opreme in obratu za predelavo, preširok asortiment proizvodnje in razdrobljenost prodajne mreže. Natlačnejšo analizo zvezkov izgub v Mesni industriji pa omogoča pomanjkljiva knjigovodska evidenca, ker niso imeli obratnega knjigovodstva.

Dohodek se ugotavlja po tržnih cenah le na nivoju podjetja, medsebojni poslovni odnosi pa se obračunavajo na bazi planskih cen, ki včasih močno odstopajo od tržnih cen in zamegljujejo dejanske poslovne rezultate posameznih delovnih enot.

Sistem delitve dohodka in osebnega dohodka je v taki meri centraliziran, da kolektivni obratov in ekonomskih enot ne odločajo o njegovi delitvi. Zato so tudi osebni dohodki vezani predvsem na naravne pokazatelje proizvodnje in so neodvisni od finančnih rezultatov gospodarjenja. Tak sistem delitve dohodka in osebnega dohodka ne daje osnove samoupravljanju v delovnih enotah in s tem zmanjšuje njihovo iniciativo, da bi dosegli boljše poslovne rezultate.

Uprava kombinata kot delovna enota je po zasedbi številna. V njej so koncentrirane vse službe, ki delajo za posamezne obrate in opravljajo posle iz odnosov kombinata z drugimi pravnimi osebami.

Tako imenovana »nadgradnja« v upravi in obratih kombinata se je razvila na podlagi neke idealne sheme organizacije, ne da bi se zadosti upoštevalo možnosti proizvodnje, da prenese stroške take »nadgradnje«. Z uvedbo sistema delitve dohodka po delovnih enotah bi bilo mogoče zmanjšati ta kader in ga racionalneje izkoristiti za tiste vrste in obseg poslovanja, ki so za sedanjo proizvodnjo nujno potrebni.

V vsakem primeru pa mora tudi uprava preiti na tak sistem formiranja in delitve dohodka, ki bo povezoval delo posameznih služb ali celo delovnih mest z rezultati tistih delovnih enot, za katere delajo. V ilustracijo navajamo, da od 102 fakultetno izobraženih kadrov v podjetju, dela v upravi 40 ljudi!

Ekonomika poslovanja podjetja izredno obremenjuje odplačevanje najetih kreditov, ki predstavljajo 3/4 nabavne vrednosti osnovnih sredstev in so bili večinoma najeti po zelo težkih odplačilnih pogojih. Ti pogoji so se pozneje sicer postopoma olajševali, vendar pa so v poslovanju preteklih let močno povečevali stroške in otežkočali poslovanje.

Poseben primer predstavljajo prav sanacijski krediti za odplačilo izgub, ki jih ima podjetje že doslej 1.058 milijonov. Ti krediti so bili po večini dani na prekratke odplačilne roke (3 do 10 let).

Konverzacija nekaterih kreditov ter olajšave v odplačilih; predvidene z družbenim planom za leto 1965 in 1966, sicer zmanjšujejo obveznosti iz naslova anuitet, vendar pa mora kolektiv tudi v tem letu porabiti za odplačila celotna amortizacijska sredstva, tako da nima sredstev za obnavljanje in rekonstrukcije.

Pri oceni finančnega rezultata posameznih obratov je največji finančni položaj proizvodnje mleka in zveze plemenitega goveda. Po abso-

lutnem znesku so izgube visoke tudi v mesni industriji.

Poljedelstvo je doseglo relativno nizke pridelke, zlasti žit zaradi nenormalnih vremenskih razmer. Na novo pridobljenih in urejenih zemljiščih so izvajali nekatere agromeliorativne ukrepe, ki so dolgoročnega značaja, vendar so ti stroški bremenili tekočo proizvodnjo. Vse to je vplivalo, da so proizvodni stroški lani presegli tržno ceno. Vendar poljedelstvo ljub visokim meliorativnim vlaganjem v bodoče lahko posluje rentabilno.

Toda v izkazani izgubi je vključena neizvršena obveza občin iz 1963. leta v znesku 162.000.000 din. Kljub povečanim premijam za mleko bo ta proizvodnja tudi v letu 1965 še vedno izkazovala izgubo. Za sanacijo proizvodnje mleka bo moral kolektiv obrata skupno s strokovnimi službami vložiti več naporov kot doslej za pocenitev krmnekega obroka, zlasti pa z rekonstrukcijo hlevov zmanjšati izredno visoko porabo slame, ki doslej močno bremeni proizvodnjo mleka. Ta rekonstrukcija pa bo odstranila tudi nekatere produkcijske motnje pri živalih, ki se sedaj pojavljajo. Po zelo grobi oceni je za rekonstrukcijo potrebno okrog 200 milijonov dinarjev. Vsekakor pa je treba tudi na tem obratu takoj preiti na sistem delitve dohodka in osebnih dohodkov po dejanski realizaciji. Zato je potrebno, da se v sanacijskem razdobju zagotovi pokrivanje vnaprej predvidene, objektivne izgube. V nasprotnem primeru je kolektiv upravičen prenehati s to proizvodnjo.

Pitanje živine, zlasti prašičev, je zašlo v začasne težave zaradi nesorazmernega porasta cen koruze in drugih krmil. Zaradi tega so se na jugoslovanskem tržišču formirala neugodna razmerja cen krmil in pitane živine, ki bistveno odstopajo od razmerij na zunanjih tržiščih. Nadaljnje spremembe v okviru izpopolnitve gospodarskega sistema bodo to anomalijo gotovo odpravile.

Izgubo pri pitanju prašičev so na obratu Ihan skušali kompenzirati z večjo zrejo in prodajo plemenskih prašičev. To pa jim je lani le delno uspelo, ker so kupci iz drugih republik zmanjšali naročila, verjetno prav zaradi opisanih neugodnih razmerij cen. Letos je obratu uspelo usmeriti prodajo plemenskih prašičev tudi na zunanji trg. Glede izgube pri pitanju goveda pojasnilo, da je razlika med tržno in plansko ceno, po kateri je obrat prodajal pitance Mesni industriji Zalog tolikšna, da bi pokrila izkazano izgubo. Razumljivo pa je, da bi se za ta znesek povečala izguba obrata Zalog.

Sklepi

Na podlagi ugotovitev na kraju samem in številnih predlogov v še bolj številnih razpravah so bili seveda sprejeti sklepi na najvišjem nivoju. Kolektiv Agrokombinata je dobil vrsto pobud, ki jih bo zanesljivo sposoben realizirati sebi in družbi v prid. Toliko lahko zaupamo v njegove strokovne in moralne sile in sposobnosti. Kar pa zadeva preskrbo ljubljane z mlekem in mesom, je bil sprejet najpomembnejši sklep, da se bodo v prihodnje ljubljanske občine dogovarjale z Agrokombinom kot najmočnejšim preskrbovalcem mesta z mlekem samo še o višini regresa za mleko toda tako, da bo Agrokombinat predhodno predložil kalkulacijo proizvodne cene 1 litra mleka, ki mora

biti nekje v skladu z republiškim povprečjem proizvodne cene 1 litra mleka. Skupščine bodo posamezno po svoji preudarnosti in materialnih zmogljivostih dajale regrese za potrošeno mleko na svojem območju zato, da zlasti njihovi najmlajši in najstarejši občani zaradi predragega mleka ne bodo prizadeti. Meso in ostale proizvode bo Agrokombinat odslej

lahko prodajal po tržnih cenah, zato izgub iz proizvodnje mesa in ostalih panog, ki jih ima Agrokombinat, ljubljanske občine ne bodo nič več pokrivala. To bo čist račun dveh poslovnih partnerjev in če bo dogovor dejansko veljal, ne more priti več do sporov, ne manj pa do krivičnih natočevanj z ene in druge strani.

LOJZE JAKOPIČ

V SEVERNI STENI TRIGLAV - FILMA

Beseda o podjetju brez proizvodnih sredstev

V nevezanem razgovoru z direktorjem Triglav filma Metod Lampičem, ki se je zaradi specifičnih pogojev naše filmske industrije in novih gospodarskih ukrepov znašlo v še posebej kočljivem položaju – podjetje namreč posluje brez lastnih proizvodnih sredstev – smo izvedeli naslednje:

— V zvezi z novimi gospodarskimi ukrepi in v zvezi s sklepi 8. kongresa ZK Jugoslavije smatramo, da bi morali tudi filmski proizvodnji, ki jo danes v republiškem okviru predstavljajo tri skromna filmska podjetja, začrtati nov organizacijski okvir. V novi gospodarski situaciji je dvakrat nujno, da se tudi to vprašanje reši kar najhitreje v okviru smotnejše organizacije, ki bo filmski proizvodnji dejansko omogočala sodobno organizacijo dela in rentabilno poslovanje. Sedanja situacija obstoj treh podjetij je rezultat delitve starega Triglav filma na Filmservis in Triglav film. Od takrat je filmska proizvodnja v stagnaciji.

Triglav film in Film servis

Najaktualnejše je sedaj vprašanje integracije Triglav filma in Filmservisa. Takšni dve delovni organizaciji – od katerih Triglav film sploh nima lastnih proizvodnih sredstev, medtem ko je Filmservis nesposoben, da se na prejšnji razvoja kot servis za filmska podjetja. Pri nas je povsem nesmotno, da obstajata dve takšni organizaciji, ki v današnjem sistemu praktično nimata perspektive. Skratka ne eno ne drugo podjetje v današnjih okvirihi nima realnih pogojev za kvaliteto, in kar je najvažnejše, rentabilno poslovanje.

Odtod torej tendenca k boljšemu poslovanju, ki je možna le v novi skupni organizaciji. Vsa ta dejstva terjajo boljše notranjo organizacijo obeh podjetij, predvsem pa terjajo delo z tujimi fil. producenti, kakaj obe delovni organizaciji sta se doslej že močno vključili v mednarodno delitev dela.

Zanimivo in razveseljivo je predvsem to, da za Triglav film in za Filmservis pravzaprav ne obstajajo nobeni problemi dela. Obe delovni organizaciji sta si hkrati v določenem smislu nabrali doslej vrsto bogatih izkušenj. V današnji situaciji gre torej zgolj in samo še za dobro organizacijo poslovanja in solidnejše delo z evropskimi partnerji.

Notranjo usposobljenost podjetja za delo pojmujejo tako, da je namreč tudi dejansko sposobno organizirati posle, kodificirano z minimalnim rizikom za družbo. Podjetje mora imeti močne notranje službe, ki morajo onemogočati spodrsilaje v konstrukciji in realizaciji prevzetih poslov s tujimi in domačimi partnerji. Rabimo torej dobro komercialno, dramaturško in ne nazadnje dobro proizvodno službo. Proizvodna služba ali sektor pri nas sta še posebej problem. V prvi vrsti bi morali dopolniti obstoječo tehniko, ki naj bi omogočala večjo ekonomičnost dela. Tehnika, s katero sedaj razplagamo v naši republiki, je v osnovi izrablje-

na, v kolikor pa je še uporabna, je v tehnološkem smislu zastarela.

V resnici smo tako razdrobljeni, premajhni in premalo močni, da bi na področju filmske industrije lahko razbitali svoje sile, zato je tudi zahteva po integraciji obeh podjetij več kot umestna. Pri tem ne gre za integracijo podjetja s podjetjem kot podjetja, temveč za integracijo in koncentracijo strokovnih kadrov, ki jih že imamo, in ki nam omogočajo, da se v doglednem času današnje stanje uskladi s potrebami in možnostmi, ki jih imamo, in ki se nam ponujajo malodane same po sebi.

V tem smislu smo v republiških okvirih že imeli prve sestanke in razgovore o reorganizaciji filmske proizvodnje, toda vse skupaj je obstalo pri nekaterih načelnih ugotovitvah. Znakrat nismo dosegli še nobenega napredka v tej smeri. Zakaj? Zmanjkalo je predvsem dobre volje in razumevanja za probleme fil. proizvodnje.

Banka: Filmska industrija

Mimo filmskih podjetij samih se tudi Komunalna banka Ljubljana zelo resno prizadeva, da bi prišlo do integracije. Med drugim nas je celo opozorila, da letos ne bo kreditirala dveh filmskih organizacij, ki se ukvarjata z isto dejavnostjo. Menim, da je stališče banke povsem pravilno, saj gre očitno za težnjo, da bi novo združeno podjetje bolje in ekonomičneje gospodarilo z družbenimi sredstvi.

Pri nas obstajajo široke možnosti dobrega dela, vendar si jih čestokrat sami onemogočamo s primitivno organizacijo. To je v bistvu jedro problema. Novi gospodarski ukrepi obe delovni organizaciji – predvsem pa Triglav film – zadevajo zelo resno. Naše podjetje, na primer, lahko dela edino takrat, kadar mu družba kreditira proizvodnjo. Če izvedene restrikcije pa so povzročile, da odslej podjetje nima več tako odprtih poti, čeprav je imelo velike možnosti za sklenitev poslovanja (Projekt »Das komando« smo morali predati Jadran filmu, čeprav gre za očitno uslugo, plačljivo v markah). Najnovejši ukrepi so nas praktično pripeljali tako daleč, da ne moremo delati, kar pomeni, da dan za dnem izgubljamo težke stotisočake. Vsak dan, ko moramo prepuščati posle drugim, se zmanjšuje poslovna uspešnost podjetja.

V celoti gre v današnji gospodarski situaciji pri filmu za skupino imperativnih vprašanj, ki jih moramo rešiti čimprej. Z razdrobljenimi silami ne bomo prišli daleč, temveč bomo samo naložili in pospešili proces odmiranja tistega, kar smo na področju filmske industrije ustvarili po osvoboditvi.

Naročite »ZBOR OBČANOV« za

- svoje pri vojaki
- sorodnike v tujini

Novice o Bežigradu za Bežigradčane